

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-03-25
Besvaras senast
2017-04-10

Till miljöminister Karolina Skog (MP)

2016/17:399 Viltförvaltningsdelegationerna

För att bättre kunna förvalta svenskt vilt inrättade alliansregeringen viltförvaltningsdelegationer under alla länsstyrelser. Uppdraget var att föra besluten närmare de människor som berörs av viltet. I mellersta Sverige fanns en stor oro för den alltmer ökande rovviltsstammen och konsekvenserna av ökande tamdjursangrepp. Delegationerna fick en bred och balanserad bredd då delegaterna kom från politik, näringsliv och ideella organisationer.

Delegationerna har under åren inte kommit att fungera så som det var tänkt från lagstiftaren och det fanns därför anledning att se över systemet. År 2015 gav riksdagen ett tillkännagivande till regeringen för att viltförvaltningsorganisationerna skulle stärkas. I betänkande 2014/15: MJU12 skriver miljö- och jordbruksutskottet att det anser att det bör ”göras en översyn av huruvida det är möjligt att förtydliga viltförvaltningsdelegationernas mandat och beslutanderätt samt om möjligt förstärka deras befogenheter som ett steg i arbetet med decentralisering och delegering av beslut”. I skrivelse 75 har regeringen hänvisat till att en genomlysning av viltförvaltningsdelegationerna görs, men insynen i det arbetet har varit mycket begränsad.

I svaret på en skriftlig fråga (2016/17:259) från mig till miljöministern framkommer att arbetet är under beredning och ska slutföras under 2016.

Vid regeringens sammanträde den 23 februari 2017 beslutades att länsstyrelsernas viltförvaltningsdelegationer får ändrad sammansättning. Miljö- och naturvårdsintresset får ett ökat inflytande över viltförvaltningsdelegationernas beslut. Det orsakar en skev proportionalitet gentemot jakt- och viltvårdsintresset, som fortsatt bara har en representant i viltförvaltningsdelegationerna. Det är orimligt med tanke på att jakt- och viltvårdsintresset liksom markägarna representerar de grupper som lever närmast viltet, påverkas av det i sin vardag och också ansvarar för att förvalta det.

Syftet med att inrätta viltförvaltningsdelegationerna var att stärka den lokala förankringen i beslut om jakt och viltvård bland de människor som berörs av framför allt rovviltet. Skogsägare som råkar ut för betesskador på nyplanterad skog, jordbrukare som får åkrar uppbökade och djurägare som förlorar boskap till rovdjuren kommer genom regeringens agerande att få sämre möjligheter att i viltförvaltningsdelegationerna få gehör för sina behov.

Viltförvaltningsdelegationerna blir fortsatt mer av en diskussionsklubb men nu med en skev fördelning genom regeringens agerande. Delegationerna skulle leda till samsyn och pragmatiska lösningar för beslut men som situationen är nu kommer viltförvaltningen knappast att leda till samsyn eller förankring.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga miljöminister Karolina Skog:

Vilka ytterligare åtgärder har ministern för avsikt att vidta för att stärka den lokala förankringen i viltförvaltningen?

Har ministern för avsikt att följa upp och ytterligare justera i den lokala viltförvaltningen om markägare, skogsägare och jägare inte längre känner en tilltro till lagstiftarens beslut?

.....

Åsa Coenraads (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors